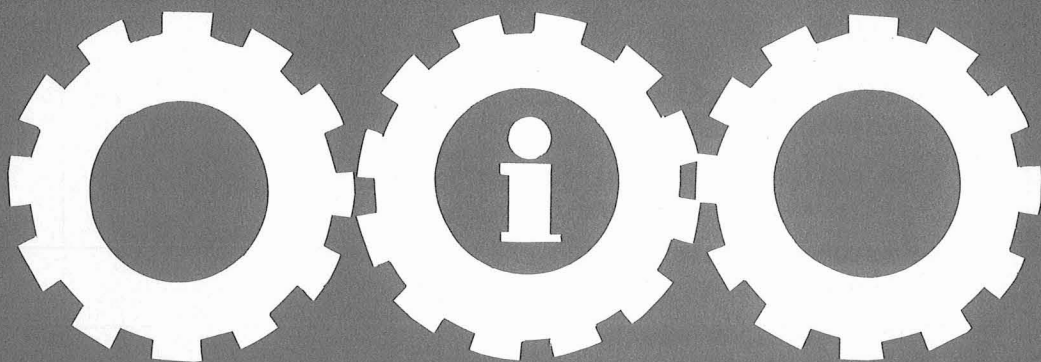

TEKNIKAN SANASTOKESKUS
CENTRALEN FÖR TEKNISK TERMINOLOGI

3 1981

terminfo

terminfo 3₁₉₈₁

1981-12-30

Tekniikan Sanastokeskus ry:n tiedotuslehti

Toimittaja Heidi Suonuuti

Liisankatu 16 B 13 00170 Helsinki 17

Puhelin 90 - 669 529

Ilmestyy 4 kertaa vuodessa

Lehden aineisto on vapaasti käytettävissä

SISÄLLYS

Svenskt fackspråk i Finland Christer Laurén	1
Onko hoito huoltoa vai huolto hoitoa? Veli Möttönen & Juhani Siikala	4
Sanastokuulumisia SESKosta Pekka Koivisto	6
Sanastontekijän mietteitä Tellervo Hyttinen	8
Teletermisanasto	12

Kansi: Marjatta Elfving

Svenskt fackspråk i Finland

Svenskt fackspråk i Finland produceras i form av texter i original på svenska, texter som är översatta från finska (betydligt mer än från något annat språk) och texter som är skrivna av finskspråkiga på svenska.

Det finns inga undersökningar att stöda sig på men man kan vara övertygad om att de flesta svenska fackspråkliga texterna i original produceras i omgivningar där finskan finns med - oftast som det dominerande språket. Det finns t.ex. ingen svensk teknisk högskola, ingen svensk medicinsk fakultet, ingen svensk juridisk fakultet. Det finns många fackområden där svenskspråkiga helt eller delvis måste skaffa sig sin utbildning på finska.

De flesta finlandssvenskar får ändå sin fackutbildning på svenska men kommer senare att arbeta tillsammans med finskspråkiga och det vanliga mönstret är att svenskan då är det språk man översätter till - inte det språk man formulerar saken på.

Därför hör man så ofta människor tala om hur svårt det är att översätta från den ordrika finskan. Det är naturligt att översättaren fäster sig vid det som är svårt att återge. Han lägger inte så påtagligt märke till det som går lätt att överföra eller det som kan återges färgrikare, slagkraftigare eller med större precision i målspråket. En del översättare tar aldrig till vara den sista möjligheten - att återge färgrikare osv. - eftersom de tror att de aldrig har rätt att göra så. Det är ett allmänt fenomen - oberoende av språk - att målspråket upplevs som fattigare.

I arbetslivet anpassar sig de svenskspråkiga vanligen efter de finskspråkiga (Laurén & Strömman 1981). Företagets språk blir i tvåspråkiga miljöer alltmer finska. Det är fråga om en allmän mekanism i tvåspråkiga miljöer som också leder till att finskspråkiga anpassar sitt

språkbruk efter de svenskspråkiga på orter och arbetsplatser där svenskan dominerar, t.ex. i Närpes och ibland i Jakobstad. Då närmare hälften av finlandssvenskarna lever i miljöer som är i dominerande grad finskspråkiga, innebär det att den svenska fackterminologi som de kan behöva inte alltid är så välbekant för dem, särskilt inte om den är svårtillgänglig.

Det svenska fackspråket i Finland är alltså en del av ett mer omfattande problem för språkplaneringen.

Centralen för teknisk terminologi och Svenska byrån vid Forskningscentralen för de inhemska språken har sammanlagt tre befattningar (eller färre) för svensk språkvård.

Enligt en analys (Stenvall 1980) av 330 termfrågor som under 1979 och 1980 kommit till terminologicalcentralen gällde 75 % av frågorna översättning. Oftast var det fråga om översättning från finska till svenska, i 22,4 % av fallen, från svenska till finska i 14,0 %. I 1,2 % av fallen gällde frågorna svenska termproblem utan anknytning till översättning. I nästan 40 % av alla analyserade fall fanns alltså svenskan med. Så följde engelskan med c. 25 %, tyskan med närmare 10 % och ryskan med c. 4 %. Finskan var viktigast.

Enligt en kontroll som jag gjort på 334 termfrågor från hösten 1981 är svenskan starkt företrädd bland frågorna. Finskan var viktigast och förekom som utgångspunkt, etapp på vägen eller mål i 99,5 % av fallen, svenskan förekom i 30,8 % av fallen, engelskan i 38,3 % och tyskan i 14 % av fallen.

Eftersom ett antal termfrågor också går till språkkonsulterna vid byrån för svenska språket som främst har sin kompetens på ett annat område än terminologicalcentralen, ger tabellen här ingen fullständig bild av termfrågor som gäller svenskan.

Det är tydligt att behovet av termråd är betydande för svenskans del.

Det behövs alltså flerspråkiga fackordlistor, rådgivning för fackspråkliga skribenter; det behövs en termbank (utvecklingen påbörjad vid terminologicentralen) som via terminaler kan anlitas av översättare och fackfolk på större arbetsplatser. Det behövs forskning i svenskt fackspråk och i svensk fackspråklig terminologi.

Redan upptas en betydande del av svenska byråns resurser för språkvård av fackspråkliga och fackterminologiska problem. Frågor av den arten har också varit uppe för principdiskussion i Svenska språknämnden.

Sist ett par konkreta förslag:

- terminologicentralen behöver åtminstone en svensk terminologtjänst,
- termbanken måste ges de ekonomiska resurserna för utvecklingen och
- för svensk språkvård i Finland borde tyngdpunkten läggas på den fackspråkliga / fackterminologiska sidan vid framtida utveckling.

Christer Laurén

Onko hoito huoltoa vai huolto hoitoa?

Kiinteistöhoitoalan eri työryhmissä ja kokouksissa on kerta toisensa jälkeen törmätty samaan ongelmaan; eri henkilöt ymmärtävät samoilla suomenkielen asioilla eri asioita. Tähän on varmasti useita eri syitä, mutta pienin ei ole se, että kiinteistöhoitoala on useiden eri ammattiryhmien ja erilaisen koulutus pohjan saaneiden henkilöiden kohtauspaikka; on rakennusmiehiä, sähkömiehiä, LVI-miehiä, talousmiehiä, lakimiehiä, jne. Jokainen ammattiryhmä on tottunut käyttämään omaa ammattikieltään ja omia sanontojaan, mikä luonnollisesti heijastuu alan sekavana ja horjuvana termistönä.

Sanaston tärkeys on useassa yhteydessä tunnustettu, mutta yritykset sanaston aikaansaamiseksi ovat kuitenkin pysähtyneet rahoituksen järjestämisen vaikeuteen. Sanasto koetaan tärkeäksi, mutta ei niin tärkeäksi, että sen laadintaan kannattaisi uhrata rahaa ja työtä. Tämä ei varmaan ole ainoastaan kiinteistöhoitoalalle tyypillinen piirre vaan moni muukin sektori kamppailee samoissa ongelmissa. Kiinteistöhoitoalan sanastoa tehdessämme olemme huomanneet ainakin LVI-alan ja energia-alan tarvitsevan pikaisesti oman sanastonsa.

Kiinteistöhoitoalan sanaston sekavuuden aiheuttamaa ongelmaa on nyt lähdetty korjaamaan. Sopimus sanaston aikaansaamiseksi on allekirjoitettu posti- ja lennätinhallituksen (nykyisin posti- ja telehallitus), puolustusministeriön, rakennushallituksen, rautatiehallituksen, Isännöitsijäyhdistyksen, Kiinteistöjen Aluehoitoyhdistyksen, Valtion teknillisen tutkimuskeskuksen rakennuslaboratorion ja Tekniikan sanastokeskuksen kesken. Rahoitukseen osallistuu lisäksi asuntohallitus. Johtoryhmä on nimennyt sanaston laadintaan asiantuntijaryhmän, jonka puheenjohtajana toimii kiinteistöpäällikkö Juhani Siikala Neste Oy:stä ja sihteerinä tutkija Veli Möttönen VTT:n rakennuslaboratoriosta.

Sanaston varsinaiseksi kohderyhmäksi on valittu ns.

"isännöitsijätaso", joskin sanasto pyritään suuntaamaan yleisesti kiinteistöhoitoalan suomalaisille asiantuntijoille. Kohderyhmien tarkka rajausta on kuitenkin tärkeää sekä mukaan otettavia termejä valittaessa että määritelmiä laadittaessa.

Tavoitteeksi on asetettu käsitteiden ja määritelmien selvittäminen, määrittely ja vakiinnuttaminen tarkoituksenmukaisessa muodossa. Sanasto pyritään laatimaan tieteellistekniseksi ja palvelemaan ensisijaisesti jokapäiväisen tiedonvälityksen tarpeita. Sanastoon pyritään luomaan käsittehierarkioita, määritelmässä pyritään toimintakeskeisyyteen sekä panos- ja laatutasohakuisuuteen. Määritelmien tukena käytetään mahdollisuuksien mukaan selventäviä kaavioita.

Sanaston tärkeimmäksi alueeksi on otettu kiinteistöjen ylläpidon ja saneerauksen keskeiset termit. Ajallisesti valittavat termit kuuluvat siis uudisrakentamisvaiheen jälkeiseen ajanjaksoon. Yhteys suunnitteluun ja rakentamiseen pyritään kuitenkin säilyttämään sekä termejä että määritelmiä valittaessa. Sanastosta joudutaan jättämään pois laite- ja rakennusosatermit, työvälineiden nimet sekä yleiset hallinto- ja taloustermit, jotta sanastosta ei tulisi liian laaja ja jotta sanasto saataisiin myös valmiiksi.

Työmenetelmänä termejä valittaessa on käytetty lisäksi seuraavia kriteereitä, joista ainakin yhden tulee toteutua:

- käsite on keskeinen kiinteistöhoitoalalla
- termin käytössä on epäselvyyttä
- termin käyttöä halutaan ohjata
- termin määritelmää ei helposti löydy muualta.

Tällainen menettely on asiantuntijaryhmässä todettu tarpeelliseksi ja hyödylliseksi, sillä konkreettisesti esillä olevien kriteerien avulla termien valinta tulee yhdenmukaiseksi ja perustelluksi. Liian suuren sisäisen

kritiikin vuoksi jouduttiin kuitenkin alkuperäiseen kriteeriluetteloon lisäämään ensimmäisenä luettelossa oleva "keskeinen käsite", mikä jättää vapautta vähän tunnepohjaiseenkin termivalintaan.

Tällä hetkellä termit on valittu ja määritelmät suurelta osin kertaalleen kirjoitettu. Ensimmäiset atk-lisaukset ovat jo valmiina, mutta sanastoja ennenkin tehneet tietävät, että suuri työmäärä on vielä edessä. Kaikki asiantuntijaryhmän jäsenet ovat todenneet sanaston laadinnan uudeksi ja ennalta arvaamattoman antoisaksi tehtäväksi. Täytyy kuitenkin todeta, että työ on joskus ollut raskasta ja toivottoman tuntuista uurastamista. Tarkan aikataulun ja pitävän rahoitussuunnitelman tekeminen tällaiseen urakkaan on todella vaikeaa. Laaditun aikataulun mukaisesti sanaston tulee olla käsi-kirjoitettu 30. kesäkuuta 1982 mennessä, joten lausunkierroksen vaatiman ajan muistaen lähikuukaudet ovat kiireistä työaikaa.

Toivottavasti saamme sanastossa jonkinlaisen selvyuden aikaan myös otsikossa mainittuun usein leikkimielelläkin esiinotettuun asiaan.

Veli Möttönen & Juhani Siikala

Sanastokuulumisia SESKOsta

Sähköteknillisten sanastostandardien laatiminen on osa sähköteknillisestä standardisointityöstä, josta Suomessa vastaa SESKO. Voimassaolevia sähköalan SFS-sanastostandardeja on lähes kolmekymmentä ja niissä termejä yli 6000. Hyvän yleiskuvan sekä kansainvälisistä (IEC) että suomalaisista (SFS) sähköalan sanastostandardeista saa tutustumalla standardiin SFS 4009 "Sähköteknilliset sanastot.Yleiskatsaus". Siinä on lueteltu kaikki voimas-

saolevat IEC-sanastostandardit (IEV) ja niiden suomalaiset vastinstandardit sekä muut sähköalan SFS-sanastostandardit. Lisäksi on lueteltu koko joukko muita sähköalan sanastojulkaisuja. IEC:n ja SESKOn uutteran sanastotyön tuloksina tulee uusia sanastoja jatkuvasti ja siksi standardi SFS 4009 uusitaan joka toinen vuosi. Tuoreimmat tiedot sisältävä standardin 3. painos ilmestyy piakkoin.

Vuodenvaihteen aikoihin ilmestyy myös standardi SFS 4741 "Sähköteknillinen sanasto. Sähkö- ja magneettilaitteet". Sanasto perustuu standardiin IEC 50 (151) ja sisältää n. 180 termiä kymmenellä kielellä. Termit ovat keskeisimpiä sähkötekniikan perustermejä, ja ne on ryhmitelty neljään lukuun, joiden aiheet ovat: yleiset käsitteet, virtapiirien kytkennät, sähkölaitteiden toiminta ja käyttö sekä suorituskyky ja testaus. Sanastosta löytyy mm. sellaiset termit, kuin johdin, suoja, keila, vastus, taajuudenmuutin, kytkentä, tahdistaa, jaksottaikäyttö. Sisällön perustavan laadun vuoksi sanastosta uskoisi olevan hyötyä sähköalan ammattilaisten lisäksi myös niille, jotka eivät varsinaisesti työskentele sähköalalla, mutta kohtaavat usein alan termejä. Sanastotyön periaatteiden mukaisesti on synonyymejä pyritty välttämään, mutta joidenkin käsitteiden kohdalla on niiden tai rinnakkaistermien esittämistä pidetty hyvänä. Tästä esimerkkinä englannin termit input ja output, joille on sanastossa esitetty kahdet suomenkieliset vastineet tulo ja lähtö sekä otto ja anto. Perusteluna on molempien yleinen käyttö.

Elektroniikan sähkömekaaniset komponentit on alue, jonka termistö on jo pitkään ollut suursiivouksen tarpeessa. Erilaisille liittimille, kytkimille, koskettimille jne. on käytössä kirjava joukko nimityksiä, joista kaikki eivät täytä hyvän termin vaatimuksia. Myös synonyymejä ja slangisanoja on alalla paljon käytössä. Tilanne selkiytynee kun SESKO saa valmiiksi n. 250 termiä käsittävän elektroniikan sähkömekaanisia komponentteja koske-

van sanaston, joka perustuu standardiin IEC 50 (581). Sanastoa on ryhdytty laatimaan viime kesänä ja se valmistunee vuoden kuluttua. Työmäärää lisää se, että myös määritelmät on tarkoitus suomentaa. Samaan aihepiiriin liittyy myös äskettäin ilmestynyt standardin 2536 "Elektroniikkalaitteiden rakenteet.Sanasto" toinen painos, joka sisältää n. 80 elektroniikkalaitteiden kaappi-, teline- ja kehikkorakenteisiin liittyvää termiä suomen ja englannin kielellä. Sanastossa on myös 14 käsitettä valaisevaa kuvaa.

Lähiaikoina valmistuvista sanastoista on vielä syytä mainita standardit SFS 4647 "Konekäyttöiset laitos-siivouslaitteet.Sanasto", sekä SFS 4119 "Elektroniikan komponenttien laadunvarmistusjärjestelmät.Sanasto" (2. painos). Edellinen ilmestyy lähikuukausina ja jälkimmäinen vuoden kuluessa.

SESKOn lähitulevaisuuden sanastotyö perustuu pääasiassa IEC:n julkaiseman IEC:n pian ilmestyviin uusiin osiin, joiden aiheista mainittakoon puolijohdekomponentit ja integroidut piirit, elektroniikan mittalaitteet, tehoelektroniikka, rakennusten sähköasennukset, kytkinlaitteet sekä tietoliikennetekniikan eri osa-alueet.

Pekka Koivisto

Sanastontekijän mietteitä

Olen nyt tehnyt töitä palontorjunta-alan sanaston kanssa noin vuoden. Sen kuluessa olen tietenkin saanut kuulla mitä erilaisimpia kommentteja asiasta; monet ovat esittäneet arvioitaan, epäilyjään ja korjausehdotuksiaan. Olen pikkuhiljaa koettanut jäsentää saamaani palautetta ja poimia siitä hyödyllisen. Koetan tässä kertoa muillekin, mitä oikeastaan teemme ja millaisia suunnitelmia on.

Pyrin vastaamaan ainakin seuraaviin kysymyksiin:
kenelle, miksi, miten, millainen ja milloin.

-Kenelle? Vastaus on yksinkertainen: palo- ja pelastustoimen piirissä työskenteleville. (Ensimmäisiä oppeja sanaston tekemisessä on, ettei termejä koskaan saa tehdä terminologeille, vaan niille ihmisille, jotka niitä käyttävät.) Mutta joku on joskus sanonut, ettei palomies ole mikään ammattimies; hän on kokoelma eri alojen ammattilaisia. Siis: palomiehessä on oltava putkimestä, autonkuljettajaa, psykologia, kantajaa, akrobaattia, sukkeltajaa, puhelinkeskusta, asentajaa, sairaanhoitajaa, eläintenkesyttäjää, painonnostajaa, siivoojaa (ja luultavasti vielä paljon muuta).

Ja palomies ei ole ainoa palo- ja pelastustoimen parissa työskentelevä: on tutkijoita ja tarkastajia, nuohoojia ja kouluttajia, rakentajia ja suunnittelijoita ja paljon muita. Ja kaikki puhuvat samoista asioista vain hiukan eri kulmilta.

Ja sitten on vielä suuri yleisö, joka aina tietää, miten tulipalo olisi parhaiten sammutettava, ja ne toimittajat, jotka kertovat, miten autopalo riistäytyi käsistä, kun ei ollut vahtosammuttajaa...

-Miksi? Oikeastaan juuri tuon edelliseen kysymykseen antamani vastauksen takia. Palo- ja pelastustoimen piirissä on niin monta näkökulmaa ja se pitää sisällään niin monta asiaa, ettei koskaan ole oikein ollut tilaisuutta koota niitä yhteen. Niin kauan kuin palotoimi oli puhtaasti kunnallista, riitti kun "omat" ymmärsivät. Mutta nyt on yhteistoimintaa ja hälytysaluetta, yleissuunnitelmaa ja toimintaselostetta; Valtion palo-opisto opettaa kaikkia ja paloalan lehdet leviävät joka puolelle. Kun jokainen puhuu omalla kielellään on koko ajan selitettävä, mitä mikäkin sana tarkoittaa tässä yhteydessä - eikä silti voi olla varma, että vastaanottaja ymmärtää sanoman. Lisäksi maailma on täynnä tietoa - myös palontorjunnasta. Mutta sen tiedon jäljille pääseminen on vaikeaa ilman kunnollisia eri kielten erikoissanakirjoja. 9

Suomen ja muiden kielten välillä sellaisia ei ole - koska ei ole vakiintunutta sanastoa suomen kielellä.

Vastaukseksi kai siis riittää: selvyuden aikaansäämiseksi.

-Miten? Jokainen sanasto valmistuu eri tavoin. Palontorjuntasanasto tehdään Suomen Palontorjuntaliiton erillisprojektina, jonka rahoittaa Palosuojelurahasto. Työskentelytapa on suurin piirtein seuraavanlainen:

Palontorjuntaliitto kutsui komitean, joka edustaa eri alojen asiantuntemusta. Lisäksi palkattiin puolitoista päätoimista, projektisihteerin ja -apulainen. Komitea käyttää usein apunaan pienryhmiä, jolloin oman alansa asiantuntijat pohtivat omia ongelmiaan.

Toimikuntien työskentely on tiukkaa pohtimista; tunnelma on väliin kuin verkkoon sotkeutuneella: et pääse pois ennen kuin tämä on selvitetty. On jännittävää havaita, miten raskasta on tunkeutua niin syväälle ihmisen persoonallisuuteen kuin kielen perusteet ovat. Kokouksen jälkeen on olo joskus kuin raskaalta lenkiltä palattua. Toimikuntien työskentely on monesti uutta luovaa. On tehtävä jokin systeemi, jos asioita ei muuten saada järjestykseen.

Päätoimiset sen sijaan eivät luo uutta - vaikka se tuntuu olevan joidenkuiden pelon aihe. Me keräämme, järjestämme, muokkaamme, ehdotamme, teemme tyhmiä kysymyksiä, metsästämme oikeaa tietolähdettä, kirjoitamme ja piirrämme - ja pyyhimme yli. Lähteinä ovat alan lehdet, kirjallisuus, lait ja asetukset, määräykset ja suunnitelmat, mainokset ja monisteet. "Tyhmien kysymysten" arvo on vähitellen paljastunut meille. Monta kertaa ammattimies on liian varma asiastaan, hän on oppinut läksynsä, eikä enää jaksa sijoittaa sitä kokonaisuuteen, joka ei enää olekaan selkeä. Kun hän joutuu selvittämään asiaa perinpohjin, selviää se paitsi kysyjälle myös pu-

hujalle itselleen. Useimmiten törmäys tapahtuu silloin, kun ammattimies sanoo: "Mutta sehän on selvää. Siitä on olemassa määräykset."

-Millainen? Tarkkaa päätöstä sanaston lopullisesta muodosta ei ole. Se johtuu siitä, että työ elää koko ajan. Lienee kuitenkin varmaa, että sanaston muoto on kirja. Selityksiä annetaan osin kuvina, osin piirroksina. Ja vain pääasiat (mitä ne muuten ovat?) määritellään, vähän niin kuin Nykysuomen sanakirjassa tai tietosanakirjoissa. Kaikkia sanoja ei: jos paineilmalaitteen joka nippelin määrittäisi, tulisi siitä yksin kokonainen kirja.

Joitakin osia rajataan kokonaan pois. Heti alkuun päätettiin, että väestönsuojelun ja vaarallisten aineiden suohon ei sotkeuduta. Pois rajattavia aiheita tulee varmasti vielä työn kuluessa lisää.

-Milloin? Tämä on oikeastaan hankalin kysymys. Alkuperäinen suunnitelma lähti yhdestä vuodesta. Kun alueen laajuus ei silloin ollut alkuunkaan tiedossa, se lienee anteeksiannettavaa. Nytkin on puhuttava vuosissa - budjetoitihan tapahtuu niin. Työsuunnitelma nykyisin on vuosi 1982. Ja se tarkoittaa sitä, että aikaisin sanastokirjan ilmestyminen voinee olla vuonna 1984.

Ongelmana on lisäksi se, että oikeastaan teknisen alan sanaston valmistumista ei saisi koskaan määritellä. Useimmiten se alkaa vanhentua sitä mukaan kuin se valmistuu. Parasta olisi jatkuva työskentely sanaston kehittämiseksi: niin tapahtuu tutkimus ja tuotekehittelykin, ja ne ovat tiukasti sidoksissa toisiinsa.

Tellervo Hyttinen

(Julkaistu aikaisemmin

Palontorjunta-lehdessä)

Teletermisanasto

Tekniikan Sanastokeskuksen hallituksen asettama Teletermi -81 työryhmä on saanut valmiiksi telealan keskeisimmät termit sisältävän sanaston. Sanastossa on viisi kieltä. Suomen-, ruotsin-, englannin-, saksan- ja ranskankielisten termien lisäksi siinä on määritelmät suomeksi ja ruotsiksi. Termejä on 30.

Työryhmän tavoitteena on ollut laatia suppea vain tavallisimmat ja välttämättömimmät termit sisältävä sanasto, lähinnä suuren yleisön tarpeita varten. Näin ollen määritelmässä on asetettu etusijalle selkeys ja ymmärrettävyys, joskin myös tarkkuuteen on pyritty.

Toivottavasti sanasto vaikuttaa omalta osaltaan telealan termien selvenemiseen ja yhdenmukaistumiseen. Sanastossa selitetään mm monen sekaannusta ja käännösvaikeuksia aiheuttaneen termin merkitys, kuten esim. telex, teletex, teletext.

Sanasto julkaistaan lähiaikoina.

Terminfotilaus

Tilaan Terminfo -lehden vuodeksi 1982.
Tilaushinta on 30 mk / vuosikerta (4 numeroa).

Nimi

Osoite

.....

Palautetaan Tekniikan Sanastokeskukseen,
Liisankatu 16 B 13, 00170 Helsinki 17

TEKNIIKAN SANASTOKESKUS ry
CENTRALEN FÖR TEKNISK TERMINOLOGI rf

Perustettu vuonna 1974.

Jäseniä 57 (yhdistyksiä, teollisuus- ja liikelaitoksia,
valtion virastoja).

Toimii yhteistyössä Kotimaisten kielten tutkimuskeskuk-
sen kanssa.

Toimisto ja kirjasto

Liisankatu 16 B 13, 00170 Helsinki 17

Termineuvonta puh. 90 - 179 161 vain klo 10 - 14

Avoinna klo 8 - 16.15 (kesäaika 8 - 15.15)

TSK:n ensisijaisena tehtävänä on saada aikaan suomen- ja ruotsinkielisiä tekniikan ja lähialojen sanastoja. Sanastotyön päämuotoja ovat osallistuminen termityötä tekevien ryhmien työskentelyyn, koordinointi, lausuntojen antaminen, tarkistus ja neuvonta.

Kirjastossa on noin 700 tekniikan ja lähialojen sanastoa, käsikirjoituksia, yritysten ja laitosten sisäisiä termiluetteloja, SFS-standardit ja niistä tehty termikortisto, ISO:n sanastostandardit ym.

Toimistossa pidetään kortistoa suomen tai ruotsin kieltä sisältävistä alan sanastoista ja sanastohankkeista. Kortiston tiedoista julkaistaan ajoittain luettelo *Tekniikan sanastoja*. Tarpeen mukaan tehdään myös erikoisalojen sanastoluetteloita.

TSK:n toimintamuotoja

- osallistuminen sanastotyöhön	- termityön kurssit
- termineuvonta	- tiedotuslehti
- kirjasto	- termipankki
- tietoja sanastoista ja sanastohankkeista	- kielentarkistusapu

